

R 1316
Viladran 25 agost 1940 —

Volgut amic Pujol. Tremp.

A non degut temps vaig rebre la seva carta del 29 de juliol, estant encara a Barcelona. Des que noste' va sortir, vaig amprar molt aquelles converses diàries referents a les tragèdies que vivim, tant, que fins el 4 d'aquest mes, data que vaig pujar a Viladran, vaig rodar per Barcelona com una boia perduda. Als primers dies encara anava al Orfè, però estava buit. Ni un Mabres, ni un Bosca', el dos filòsofs com jo, capassos d'atabalar en poques paraules l'esperit més pacient. Els buscava expòs per a fer penitència de les meves culpes d'haver atabalat tantes negades a noste'. Sense arrepeniment i sense penitència no hi ha perdo' de Déu. Però el bo del Sr Pujol jo crec que m'perdona sense ni això. La seva carta, tant bella i tant extensa m'ha fet l'efecte de la seva absolució.

Perquè he trigat tant a contestar-la? Ben be no ho se pas. Quan era a Barcelona pensava fer-ho des de Viladran. Al ser aquí, tant enflinassat tot el dia en el meu jardí, pensava fer-ho al primer dia de pluja, reclinat en un quartet que tinc a les golfes. Però com que la pluja no ve, per fi agafat avui la ploma per escriure-li, però Déu meu, sense una idea ni una emoció que valgui la pena de esser escrita ni llegida. Si noste' fos aquí, del dialèct i de la fe en la seva bondat, si mes no, alguna filosofia en brollaria.

De la gran guerra en tinc molt poques notícies. Sols llegixo el Correo Catalán. Tinc encara confiança que per tot el pròxim Setembre veurem acon-

ments, decisius, però si no es així, tornaré a la opinió de que la guerra serà llarga i que tots en patirem les conseqüències.

La qüestió de les subsistències es la cangé de cada moment. Si a Barcelona estan un ull de la cara i a Trempe dos, aquí en costen quatre i a quatre no hi arribem. Sembla com si tot hom tinguí por de patir fam durant el pròxim ivern. Tot s'acaba com per art d'encantament sense reparar en preus. Generalment no tenim pa. Aquesta situació es agreujada per una colònia acomodada, la majoria de la qual sembla que munyixi be les vaques. En aquests, empresari del Liceu, també figura ara entre 'ls rics i disbauxadors de la colònia; s'ha comprat una tona per 14.000 duros, que naturalment ara en costaria molts mes. Constantment organitzen festes cares i balls i altres monades. Viuen. Però quin diantre de gust s'hi pot trobar en aquella vida?

Nosaltres amjorem altres temps. Jo he estat molts dies empioeat de resulte de una orticaria rebeca i encara no estic be del tot.

Recibo molt afectuosos de part nostra per vosté i la seva esposa, esperant poder tenir el gust de veure us avint a Barcelona amb salut i major optimisme que avui.

Sen,

J. Miller.

Sr. D. Francesc Pujol

TREM.

Ben volgut amic: Com vos prova l'estada a Trem, està ja ben bona la vostra Esposa; no cal dir-vos el meu bon desitj pera que estiga del tot restablerta de la seva salut.

Una mala nova vos tinc de notificar. Tenim al Orfeó a n'en Joan (cafeter) de cos present (E.P.D.) El pobre tornà dilluns passat a Montcada pera restablirse i als dos dias de ser allí tingueren que anar a buscar-lo amb un auto, pera portar-lo al pis de dalt. Va donar-li un bo-mit de sanc i quedà sense esma de pendre res; avisat el Dr. Ribas digué que'l cas era molt greu i va indicar-li, en un moment de tranquil·litat, per si volia rebre els ausills esperituals, i ell hi va assentir-hi; en Crespo va cuidar-se d'avisar al Pare Artigas de St. Felip, que'l preparà i tot seguit vingué el combregà de la veïna parroquia. Aixó succehí el dia del Sant del Mtre. Lluís, tenint ja les coques preparades i la cobla compromesa pera la nit. Vaig dubtar si suspendre l'acte, però el Dr. Ribas em digué que donat l'estat d'ensopiment en que's trobava i essent al pis extrem de dalt, res sentiria, despres la cobla tocava al vestivol i 'ls balladors eran al carrer i vaig determinar no suspendre l'acte donat l'enrenou que portava a tota la jovenalla que tindriam.

La vinenta setmana tindrem Junta pera canviar impresions sobre la vacant que deixa l'infortunat Joan. Tambe tindrem d'ocuparnos de trobar substitut al Josep (Sereno) Fa tres o quatre dias me digué que tenia altre colocació que li proporcionaba millor sou, li vaig contestar possaria el cas en coneixement de la Junta. Ha dit a n'en Riera que va a substituir a un sereno jove que s'adormia a un era colocat, i crec qu'es a una casa de banca. Figureus quin disbarat; aquí s'ens adorm entre mitj de

tres, que rediantre farà quant estarà tot solt al edifici? Me sembla fá un disbarat.

Res mes de moment sem'acudeix. Rebec junt amb la vostre esposa, els saludos d'aquest vostre amic i servidor.

*Miller
Elope*

M'acaba de dir en Vives , que demá dilluns al mati el nostre amic Martí anirá a pendre possessió de Can Dotesio.

Barcelona 27 Agost de 1925

Sr. D. Francesc Pujol
TREMPE

Ben volgut amic: Rebudes vostres Postals del 19 i 21 corrent que molt agraeixo; no m'ha estranyat el dir-me que no haveu trobat temps bèn, perquè aquí també ens ha fet alguna ruxada i no fa gaire calor.

ORFEO : Continuem igual, tenim la petita esperança, tota vegada han deixat dir a algun Diari, que'l dia 13 del vinent Setbre. amb motiu de la diada, deixaran obrir entitats clausurades.

El Sr. Cabot surt demà cap a l'estranger a passar-hi una mesada, a París anirà a saludar a Mr. Vuillermoz per l'article que'ns ha fet en el periodie Candide. Se que vos ha sigut enviat, esplendit he!

Aques vespre baixa de Montserrat el Mestre Millet, pera ser demà demati aquí, al objecte de dirigir el Requiem del funeral de la filla del Sr. Patxot. Pobre senyor quin sentiment deu passar. Veyent que no venia a Barcelona, vaig fer-li escriure per Mossen Punti, interessant-se per la salut de sa filla, i a la vegada li deya que havent sortit tres missions i el pagament dels 2/3 de la missió de l'any passat a n'en Samper, acababa a derers de mes els fonsos per a atendre les despeses del Cançoner i coincidí l'esmentada carta amb el desentllas. Segons noticias ha portat el cadaver desde St. Sebastia per a ser aquí enterrada, però no n'ha dit res a ningú.

Mossen Punti ha rebut carta de la Sta. Jaquetti i sa companya desde Esterri, dient-li entre altres coses, que habian passat per Tremp sense veure'los (naturalment) i demanant-li si el retorn a Barcelona, podrian fer-lo per la Vall d'Arán i França i jo he aconsellat els hi digués que si no tenent passaports (com jo crec) no es prudent passar per Cerbere, doncs podria resultar-los-hi tenir que estar detingudes a la frontera fins que justifiqueassin sa personalitat.

Si no's presenta res d'importancia, el dia 4 fins el 8 del Setbre. prop-vinent, sortirem amb en Boada Torrus i algun altre cap a Font-Romeu, Les Bulloses, el Vernet i pot ser fins al Xalet del Canigó.

Al anar ha acabar aquesta carta em diu en Riera quel pobre d'en Viladoms te'l seu fill de molta gravetat, tant que diu que aquest mati s'ha anat despendint de tots els de casa seva. Quina tragedia tambe la d'aquesta familia!

Sens res mes de nou que se m'acudeixi, saludeu a vostre esposa i al amic Vives, si encare esxper aqui, i vos rebeu una bona encaixada de vostre

*Miller
Ertape.*

